

“Tinc una fe absoluta en Jorge Alarte”

PRATS CAMPS

Un any després del congrés de València en què va resultar escollit secretari general, Jorge Alarte és avui més alternativa al PP que no ho era Joan Ignasi Pla?

—Rotundament, sí. Jorge és més alternativa que no Pla.

—En què ha canviat el partit?

—Estem en millors condicions de derrotar democràticament el PP. En tot cas, no s’hi val a comparar els anteriors secretaris generals amb aquest, sinó que cal concentrar els esforços a canviar de xip i fer l’anàlisi crítica que ja vam fer al congrés nacional, quan vam decidir de modernitzar el discurs i afrontar els propers cicles electorals amb més coratge i determinació. Jorge ha interpretat molt bé la idea de canvi en clau social. Ja tocava esmerçar menys temps a la vida orgànica i dedicar-se al màxim a la societat. Tinc una fe absoluta en Jorge Alarte.

—La ponència aprovada al congrés ratificava, per àmplia majoria, qüestions tan sensibles com ara el nom del PSPV. En canvi, el secretari general i el portaveu a les Corts estudien modificar-lo sense passar per cap congrés.

Francesc Colomer, alcalde de Benicàssim i portaveu socialista a la Diputació de Castelló, lidera la nova direcció provincial del PSPV. “El nostre objectiu no ha de ser un tripartit amb Esquerra Unida i Bloc”, afirma.

—Al congrés vam aprovar el full de ruta, els nostres deures com a partit. El debat nominalista no m’alerta ni em preocupa en excés. Pense que hem de traslladar a la ciutadania estímuls de modernitat: som un partit amb molts anys d’història i amb una identitat ben definida. Tot allò que perfeccione l’arribada del nostre missatge a la societat

postindustrial del segle XXI, una societat en què la imatge té un paper important, em sembla correcte. Dit això, el debat fonamental no és aquest; és una qüestió menor. No ens hem de preocupar tant d’això com de sintonitzar amb les ambicions col·lectives del poble valencià.

—Per bé que en aquest cas la decisió provenia de Madrid, ja s’ha produït el pas d’una estructura comarcal a una de provincial. Els secretaris generals provincials —sobretot a Castelló— sou els principals opositors als presidents de les tres diputacions. Més enllà d’això, però, què aporta aquesta reestructuració defederalitzadora del partit? No són massa arriscats, aquests tres contrapesos? A Alacant, per exemple, la direcció provincial veia amb bons ulls la moció de Benidorm i ha qüestionat obertament el lideratge d’Alarte.

—Com el debat sobre el nom, aquesta qüestió es fa servir, des del punt de vista orgànic, de manera instrumental. Les formes tenen el valor que tenen. Sobretot importa la política, els principis, els objectius, la construcció d’un discurs, d’una alternativa. La comarca crea condicions més favorables que no la província, en aquest sentit? No ho crec. Només heu de mirar els resultats dels últims quinze anys. Amb les comarques hem guanyat eleccions, sí, però també n’hem perdudes clamorosament. Jo, des de Castelló, percepció que la província introdueix un factor de cohesió i situa la diputació com la cèl·lula natural de discussió dels problemes comuns. La província és una oportunitat de ser més forts. La Constitució parla de les diputacions i el nostre repte és recuperar-les per canviar les coses. La reestructuració del partit, doncs, no és cap passa enrere. És una passa endavant.

—L’ex-ministre Jordi Sevilla, diputat al Congrés per la circumscripció de Castelló des de l’any 2000, acaba d’anunciar que abandona l’escó i, alhora, la vida política. És una pèrdua significativa, per al PSPV-PSOE?

—Un partit és un projecte coral. Per tant, quan una persona se’n va, n’arriba una altra, i així successivament. La seua decisió ha estat personal, individual i

respectable. Cal agrair-li el treball institucional i governamental, però la persona que el substituirà –la conec molt bé, és la primera tinenta d'alcalde de Benicàssim– representarà perfectament els interessos dels ciutadans de Castelló.

—**El projecte faraònic que la Generalitat havia previst a la vostra província era Mundo Ilusión. Després d'haver-hi invertit més de quatre milions d'euros, però, acaba de passar a millor vida. Alarte encara no s'ha referit a aquest balafament de recursos públics. Cal ser tan políticament correcte, amb els grans projectes?**

—Si una cosa li reconec a Jorge és la valentia a l'hora de jugar fort amb el *cas Gürtel*. N'estic orgullós: pot dir-se més fort, però no més clar que ell...

—**...Em referia a la por del PSPV a criticar els megaprojectes del PP que no són rendibles...**

—No som els botxins dels grans esdeveniments, no hem de situar-nos al discurs negativista. Ajuden a situar la Comunitat Valenciana al mapamundi i fan que les nostres ciutats guanyen reputació. Ara bé, sí que hem de denunciar el malbaratament, l'amiguisme, els Orange Market... El verí és a la dosi, que deien els clàssics. Una sobredosi d'inversions en el mateix sector acaba desmotivant i descurant la indústria tradicional. Des del primer dia Jorge ha alertat sobre això. Hem dit que l'esforç dedicat als grans esdeveniments –amb l'ombra de sospita dels sobrecosts– ha significat una perversió de l'erari públic. De fet, és terrible la poca visió planificadora i estratègica que han tingut en temps de bonança. Orange Market és el paradigma del que han estat els governs de Zaplana, primer, i de Camps, després: la confusió d'allò públic i allò privat, d'allò particular i allò general. Tant l'un com l'altre ens han fet veure que acaronàvem les estrelles, que podíem aspirar a tot, i no era cert. Jorge ha estat valent, a l'hora de denunciar-ho.

—**També ho ha estat en defensar el transvasament Tajo-Segura, fins al punt que ha insinuat contradiccions dins el PP en matèria hídrica. No és com llançar un bumerang, això? Què fareu quan el PP torne a posar sobre la taula l'Ebre? Reconsiderareu la vostra posició?**

—Aquesta qüestió afecta la normativa europea sobre l'aigua i la sostenibilitat del projecte. El transvasament de l'Ebre,

tal com que era previst al PHN, no és a l'agenda, ara com ara. L'Ebre té a veure amb la catalanofòbia que la dreta valenciana més rànica i casposa sempre ha conreat ací. Mireu, quan es concloga el pla AGUA, en sobrarà. Us pose un exemple molt proper: de la dessaladora de Cabanes-Orpesa eixiran 130.000 hectòmetres cúbics diaris, i es posarà en funcionament d'ací a poc a un ritme de 65.000 hectòmetres cúbics. Els dos alcaldes ja ens han dit que no en necessitaran tanta, per si en volem comprar, a Benicàssim. L'Ebre és un tema fals, una confrontació sentimental interessada.

—**Amb tot, a la campanya electoral del 2011 hi haurà un PP clarament pro-transvasista davant un PSPV-PSOE que clama pel Tajo, arrufa el nas amb el Xúquer i no vol ni sentir parlar de l'Ebre.**

—La gent obrirà l'aixeta i tindrà aigua. És això, que passarà el 2011.

—**És impossible que canvieu la posició sobre l'Ebre, per tant.**

—D'impossible, no hi ha res a la vida. Ara bé, no hem de ser dogmàtics i caure al parany del PP. Contribuir a la confrontació de territoris, quan tenim aquesta qüestió resolta, és absurd. Hi insistesc: no tenim problemes hídrics. Encara més: l'aigua cristal·lina i pura que eixirà de les dessaladores també ens ajudarà a eliminar els nitrats, perquè regenerarà els nostres pous, en arribar-hi. És un cercle virtuós, és la modernitat, és no dependre de ningú. L'autonomia hídrica augmentarà l'autoestima dels valencians! No hem de caure al parany de la catalanofòbia que atia el PP. Hem de fer pedagogia i fer veure que aquest debat abusa de la intel·ligència i de la bona fe de la gent.

—**Gairebé adherit a l'aigua hi ha el debat urbanístic, amb l'informe Auken, de la Unió Europea, que abans era el vostre fuet contra el PP i que ara voleu dulcificar. Us decanteu per un pacte amb ells, en aquesta matèria?**

—En aquesta comunitat, pactar amb el PP és una qüestió d'alt risc. Ja vam acordar la gestió dels residus, i no han complert res. Governen amb prepotència. Dit

això, la seua gestió urbanística ha estat un desastre, fins i tot hi han introduït inseguretats jurídiques. Nosaltres pretenem superar-la i avançar cap a un nou marc que garantezca la sostenibilitat, la dinàmica del sector i el creixement harmònic. Cal fer-ho sense trampes i dialogant amb tots els sectors implicats.

—**Vau patir un cas de transfuguisme que va apartar-vos de l'alcaldia del 2004 al 2007. Darrerament n'hem viscut alguns altres d'anomenada: a Dénia, a la Vila Joiosa i –el més recent– a Benidorm. Per què el PP sembla ser la gran víctima, si en la majoria dels casos se n'ha beneficiat?**

—És intrigant, però és cert que hi ha una doble vara de mesurar l'esquerra i la dreta en aspectes com ara la corrupció o el transfuguisme. Que el minut zero de censura del 1991 i que avui, divuit anys més tard, facen discursos lacrimògens, resulta surrealista, lamentable i indecent. A Benicàssim, fins i tot van moure l'estructura de poder: van nomenar director general d'Ocupació de la Generalitat l'únic regidor que el 2004 no volia signar la moció. Gent sense escrúpols mira ara de fer veure que ataquem la democràcia. Per això done suport absolut a la posició que Jorge ha tingut a Benidorm.

—**Una posició ètica i de respecte al pacte antitransfuguisme que, en canvi, no ha convençut cap dels dotze regidors que teniu a Benidorm.**

—No puc entendre-ho, no compartesc la posició dels nostres ex-companys. No ho comprenc, no puc comprendre-ho.

—**Qui no renuncia, encara que els rumors indiquen que podria fer-ho el 2011, és Carlos Fabra, que us tracta de manera poc elegant als plenaries de la Diputació, on sou portaveu socialista.**

—Sembla que va de bo, crec que en aquesta ocasió sí que marxarà. Ho note. S'ha desplomtat el mite de *conseguidor* que tenia. És la icona de la corrupció política a tot Espanya. Té el dubtós honor d'encapçalar la província amb més desocupació i fracàs escolar de tot Espanya... El drama és el caciquisme i l'aristocràcia

“No som els botxins dels grans esdeveniments. Ajuden a situar la Comunitat Valenciana al mapamundi”

PRATS | CAMPS

que ha conreat al voltant seu, que no se n'anirà.

—Els casos judicials en què es troba immergit, alentits pels continus canvis de jutges i fiscals, no s'agiliten ni amb un Ministeri de Justícia socialista.

—Hem de confiar plenament en la justícia i respectar la separació de poders. Tampoc no deu ser agradable, per al "polític exemplar" que segons Rajoy és Fabra, que els processos vagen tan lents.

—Acabem amb qüestions concretes. Veniu d'Esquerra Unida i de Nova Esquerra. Percebeu un tomb al centre al PSPV-PSOE des que el lidera Alarte?

—No estic d'acord que Jorge no siga una persona d'esquerres. Passa que un dirigent d'esquerres i del Partit Socialista ha d'aspirar a governar tothom i tenir un discurs comprensible per al conjunt de la societat. No podem governar només per a la gent ideològicament d'esquerres, el nostre partit té cultura de govern. No he detectat cap reconceptualització conservadora en Jorge, ni en afers econòmics ni en uns altres. Hem de modernitzar el discurs, que és un repte quotidià, fer més pedagogia perquè arribe al màxim d'electors. Volem ser el partit de tots els valencians, no sols d'uns quants. Hem de ser la medul·la, reivindicar la centralitat i deixar clar que podem parlar amb tots: amb ecologistes, constructors, empresaris... I centralitat no vol dir centre, vol dir la referència dels grans consensos.

—Com penseu trobar la centralitat en una societat com la valenciana?

—És molt difícil, però aquest és el nostre repte.

—Però com? Trencant la tradició del partit en matèria lingüística i voltant no a l'accés de la Generalitat a l'Institut Ramon Llull, on hi ha ajuntaments socialistes com el vostre?

—Si ens vam implicar en la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua com a ens normatiu, és lògic que siga aquesta que participe als escenaris de col·laboració lingüística.

—Al Llull sí que hi ha els governs andorrà, català i balear. Per què no el valencià?

—La proposta i el tenor de la proposta no era del nostre grup. En tot cas, com a partit que arriba a consensos i que sap que no estem sols al món, és normal que proposàrem una altra cosa. Si l'Acadèmia té la referència normativa...

—...Però no és el govern.

—Era una proposició de llei d'un altre grup. No ho magnifiquem.

—Si el 2011 entraren a les Corts Esquerra Unida i Bloc, i la suma amb vosaltres donara la majoria absoluta, Alarte governaria amb ells?

—Aquest no ha de ser el nostre objectiu. Hem de créixer com a projecte...

—L'objectiu és governar tots sols?

—Hem d'anar a totes. Ara cal enfortir el nostre projecte, la nostra identitat i la nostra autonomia.

—Alarte se sentiria còmode en un govern tripartit com aquest?

—Us ho ha de dir ell. Pel que el conec, és una persona extraordinàriament tolerant i dialogant. Són dos bons principis.

Víctor Maceda

El PSPV-PSOE seria molt diferent, si ara fa un any haguéreu accedit a la secretaria general? Quin partit teníeu al cap?

—A la primera etapa era i és clau de reforçar no sols el partit, sinó també el moviment polític que havia d'esdevenir alternativa. Calia refer la passió per la política i duplicar la militància. Jo crec en la mobilització, no podem entendre la política com un aparador: és fonamental d'establir una aliança progressista amb la societat civil, l'associacionisme, la universitat... Cal donar senyals que aquest projecte és autònom, valencià i amb un perfil de socialdemòcracia innovadora ben definit.

—Què se n'ha fet, de tot això?

—L'opció que va guanyar el congrés era diferent, i per tant cal avaluar-la d'acord amb allò que aleshores va proposar el secretari general...

—...No us ha sorprès, doncs. Esperàveu que el partit anara per on va.

—És molt més fàcil criticar que no construir. No vull criticar per criticar, per tant. La situació actual és molt complicada per les circumstàncies econòmiques que viu el País Valencià, una problemàtica anterior a la gran crisi financera mundial. Els símptomes d'esgotament del model econòmic no són nous, però encara s'han agreujat més. Hi ha el *cas Gürtel*, amb un president incapaç que no sabem on és i que no té clar quines iniciatives ha de prendre... El problema és que nosaltres, de moment, no tenim prou força per a propiciar el canvi necessari. Ho intente, però no veig brots verds en la construcció de l'alternativa progressista. Tanmateix, estic segur que brotaran, més prompte que tard.

—Què us ha agradat més d'aquest primer any de Jorge Alarte?

—[Silenci llarg.] Bé... Ha tingut tot un any per a conformar la seua visió d'allò que ha de ser el partit. Observe un bon tarannà, però ha de fomentar la cooperació, la convergència des de la riquesa del pluralisme, la convenció per la transformació de la societat valenciana.

—Consideredu que ha integrat el sector perdedor del congrés, el 47,7% que lideràveu? És una pinya, el PSPV?

—Cadascú té la seua manera d'entendre aquest procés. Jo crec que la integració i, per tant, la no-exclusió, forma part nuclear del projecte socialista valencià. Encara és massa d'hora, potser. És clar